

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

Kommissionens forordning (EF) nr. 322/2008 af 9. april 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 323/2008 af 8. april 2008 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur** 3

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 324/2008 af 9. april 2008 om fastsættelse af reviderede procedurer for Kommissionens inspektioner inden for maritim sikring ⁽¹⁾** 5

- II *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Kommissionen

2008/291/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 18. marts 2008 om ændring af beslutning 2004/452/EF om fastlæggelse af en liste over organer, hvis forskere kan gives adgang til fortrolige data til videnskabelige formål (meddelt under nummer K(2008) 1005) ⁽¹⁾** 11

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

2008/292/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 4. april 2008 om fastsættelse af, at Sortehavet og de dermed forbundne flodsystemer ikke er et naturligt levested for den europæiske ål, med henblik på anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 (meddelt under nummer K(2008) 1217)** 14

2008/293/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 4. april 2008 om ændring af beslutning 2006/784/EF om godkendelse af metoder til klassificering af svinekroppe i Frankrig (meddelt under nummer K(2008) 1235)** 16

2008/294/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 7. april 2008 om samordnede brugsvilkår for frekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester) i Fællesskabet (meddelt under nummer K(2008) 1256) ⁽¹⁾** 19

HENSTILLINGER

Kommissionen

2008/295/EF:

- ★ **Kommissionens henstilling af 7. april 2008 om tilladelser til mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester) i Det Europæiske Fællesskab (meddelt under nummer K(2008) 1257) ⁽¹⁾** 24

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 283/2008 af 27. marts 2008 om erstatning af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 673/2005 om indførelse af tillægstold på importen af visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 86 af 28.3.2008)** 28

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 322/2008

af 9. april 2008

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager⁽¹⁾, særlig artikel 138, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. april 2008.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2008.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. april 2008 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	74,4
	MA	52,8
	TN	115,9
	TR	101,4
	ZZ	86,1
0707 00 05	EG	178,8
	MA	43,7
	TR	174,6
	ZZ	132,4
0709 90 70	MA	88,0
	TR	122,2
	ZZ	105,1
0805 10 20	EG	53,4
	IL	56,2
	MA	52,8
	TN	54,1
	TR	64,5
	US	51,9
	ZZ	55,5
0805 50 10	AR	117,5
	TR	137,3
	ZA	125,5
	ZZ	126,8
0808 10 80	AR	90,6
	BR	77,2
	CA	97,5
	CL	87,1
	CN	88,7
	MK	52,8
	NZ	123,0
	US	117,8
	UY	45,1
	ZA	72,0
	ZZ	85,2
0808 20 50	AR	87,7
	CL	77,7
	CN	53,0
	UY	89,6
	ZA	98,7
ZZ	81,3	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19).
Koden »ZZ« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 323/2008**af 8. april 2008****om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvist er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke fællesskabsforskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ved anvendelse af nævnte almindelige tarifieringsbestemmelser skal de varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tariferes i de i kolonne 2 nævnte KN-koder i henhold til de begrundelser, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾, i et tidsrum på tre måneder.

(5) Toldkodeksudvalget har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne 1 i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i de i kolonne 2 i skemaet nævnte KN-koder.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. april 2008.

På Kommissionens vegne
László KOVÁCS
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 580/2007 (EUT L 138 af 30.5.2007, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>1. Brilleformet vare af blød plast, der indeholder en farvet væske med følgende sammensætning (i volumenprocent):</p> <p>— vand 40</p> <p>— propylenglycol 60</p> <p>Varen er beregnet til at afhjælpe hovedpine, når den anbringes på ansigtet efter først at være nedkølet i et køleskab.</p>	3824 90 97	<p>Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 3824, 3824 90 og 3824 90 97.</p> <p>Opløsningen i den bløde plastbeholder anvendes som kølemiddel og er karaktergivende for produktet som et præparat henhørende under pos. 3824.</p> <p>Artiklen har ingen terapeutisk eller profylaktisk virkning som omhandlet i kapitel 30.</p>
<p>2. Lukket lomme fremstillet af plastark, der indeholder en blanding af vand og olie. Lommen kan indsættes i skålene på badedragter eller brystholdere.</p>	3926 20 00	<p>Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 3926 og 3926 20 00.</p> <p>Da varen er formet til at indsættes i skålene på badedragter eller brystholdere, skal den i pos. 3926 betragtes som tilbehør til beklædningsgenstande henhørende under underpos. 3926 20 00.</p>
<p>3. En bælteformet tekstilvare indeholdende hvedekerner, der efter opvarmning i en mikrobølgeovn kan benyttes til at afhjælpe lændesmerter.</p>	1001 90 99	<p>Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1, 3 b) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 1001, 1001 90 og 1001 90 99.</p> <p>Hvedekernerne, der er indsyet i bæltet, benyttes til at overføre oplagret varme og er karaktergivende for produktet som korn henhørende under pos. 1001.</p> <p>Varen har ingen terapeutisk eller profylaktisk virkning som omhandlet i kapitel 30.</p>

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 324/2008

af 9. april 2008

om fastsættelse af reviderede procedurer for Kommissionens inspektioner inden for maritim sikring

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2 og 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at overvåge medlemsstaternes anvendelse af forordning (EF) nr. 725/2004 skal Kommissionen påbegynde sine inspektioner seks måneder efter, at forordningen er trådt i kraft. Inspektioner under Kommissionens tilsyn er nødvendige for at kontrollere effektiviteten af de nationale kvalitetskontrolsystemer og foranstaltninger, procedurer og strukturer inden for maritim sikring.

(2) I henhold til artikel 13, stk. 3, i direktiv 2005/65/EF skal Kommissionen føre tilsyn med medlemsstaternes gennemførelse af direktivet samtidig med inspektionerne i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004.

(3) Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 ⁽³⁾, skal yde Kommissionen teknisk bistand i udførelsen af dens opgaver i forbindelse med inspektion af skibe, relevante rederier og anerkendte sikringsorganisationer.

(4) Kommissionen bør koordinere tidsplanen for sine inspektioner og forberedelsen heraf med medlemsstaterne. Kommissionens inspektionshold bør i muligt omfang kunne indkalde kvalificerede nationale inspektører.

(5) Kommissionens inspektioner bør gennemføres i henhold til en fastsat procedure, herunder efter en standardmetode.

(6) Følsomme oplysninger angående inspektioner bør behandles fortroligt.

(7) Kommissionens forordning (EF) nr. 884/2005 af 10. juni 2005 om fastlæggelse af procedurer for Kommissionens inspektioner inden for maritim sikring ⁽⁴⁾ bør derfor ophæves.

(8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 725/2004 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter procedurerne for Kommissionens inspektioner til overvågning af anvendelsen af forordning (EF) nr. 725/2004 i forhold til den enkelte medlemsstat og til de enkelte havnefaciliteter og relevante rederier.

I forordningen fastsættes ligeledes procedurerne for Kommissionens overvågning af gennemførelsen af direktiv 2005/65/EF samtidig med inspektionerne i forhold til medlemsstaterne og havnefaciliteterne for så vidt angår havne, som de er defineret i nærværende forordnings artikel 2, nr. 11).

Disse inspektioner skal udføres på en gennemskuelig, effektiv, harmoniseret og konsekvent måde.

⁽¹⁾ EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 310 af 25.11.2005, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2038/2006 (EUT L 394 af 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ EUT L 148 af 11.6.2005, s. 25.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »Kommissionens inspektion«: en undersøgelse af medlemsstaternes nationale kvalitetskontrollsystemer, foranstaltninger, procedurer og strukturer inden for maritim sikring, som foretages af Kommissionens inspektører for at fastslå, om forordning (EF) nr. 725/2004 overholdes, og direktiv 2005/65/EF gennemføres
- 2) »Kommissionens inspektør«: en person, der opfylder kravene i artikel 7, og som er ansat af Kommissionen eller af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, eller en national inspektør, der er bemyndiget af Kommissionen til at deltage i Kommissionens inspektioner
- 3) »national inspektør«: en person, der er ansat af en medlemsstat som maritim sikringsinspektør, og som besidder de af den pågældende medlemsstat fastsatte kvalifikationer
- 4) »objektive beviser«: kvantitative eller kvalitative oplysninger, optegnelser eller undersøgelsesresultater vedrørende sikring eller vedrørende eksistensen og opfyldelsen af et krav i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF, der bygger på observation, måling eller prøvning, og som kan verificeres
- 5) »observation«: et undersøgelsesresultat, der er fremkommet under en af Kommissionens inspektioner, og som understøttes af objektive beviser
- 6) »afvigelse«: en observeret situation, hvor det fremgår af de objektive beviser, at et krav i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF ikke er opfyldt, således at der må træffes udbedrende foranstaltninger
- 7) »grov afvigelse«: en påviselig afvigelse, som udgør en alvorlig trussel mod den maritime sikring, der kræver omgående udbedrende foranstaltninger, og som omfatter unkladelse af effektivt og systematisk at opfylde et krav i forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF
- 8) »kontaktpunkt«: det organ, som de enkelte medlemsstater har udpeget som kontaktpunkt for Kommissionen og andre medlemsstater, og som ansvarligt for at fremme, følge op på og informere om gennemførelsen af de foranstaltninger

til maritim sikring, der er fastsat i forordning (EF) nr. 725/2004 og til de foranstaltninger til havnesikring, der er fastsat i direktiv 2005/65/EF

- 9) »relevant rederi«: en enhed, der skal udpege et rederis, et skibs eller en havnefacilitets sikringsansvarlige, eller som har ansvaret for gennemførelsen af et skibs eller en havnefacilitets sikringsplan, eller som er en af en medlemsstat anerkendt sikringsorganisation
- 10) »prøvning«: afprøvning af maritime sikringsforanstaltninger, hvorunder der simuleres hensigt til at begå en ulovlig handling, med henblik på at undersøge effektiviteten under gennemførelsen af de eksisterende sikringsforanstaltninger
- 11) »havn«: området inden for den afgrænsning, medlemsstaterne har foretaget i medfør af artikel 2, stk. 3, i direktiv 2005/65/EF og meddelt til Kommissionen i henhold til direktivets artikel 12.

KAPITEL II

GENERELLE KRAV

Artikel 3

Samarbejde med medlemsstaterne

Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om gennemførelsen af dennes inspektionsopgaver, uden at dette dog berører Kommissionens ansvarsområder. Samarbejdet omfatter såvel forberedelsesfasen som kontrol- og rapporteringsfasen.

Artikel 4

Udøvelse af Kommissionens beføjelser

1. Hver medlemsstat sikrer, at Kommissionens inspektører kan udøve deres beføjelser til at inspicere de aktiviteter med hensyn til maritim sikring, der udføres af de kompetente myndigheder i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF og af relevante rederier.
2. Hver medlemsstat sikrer, at Kommissionens inspektører efter anmodning får adgang til alle sikringsrelevante dokumenter, herunder:
 - a) det nationale program til gennemførelse af forordning (EF) nr. 725/2004, som er omhandlet i forordningens artikel 9, stk. 3

b) de oplysninger, der er afgivet af kontaktpunktet, og de kontrolrapporter, som er omhandlet i artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 725/2004

c) resultatet af medlemsstaternes overvågning af gennemførelsen af havnesikringsplanerne.

3. Støder Kommissionens inspektører på vanskeligheder i forbindelse med udførelsen af deres hverv, bistår de pågældende medlemsstater på enhver måde inden for rammerne af deres beføjelser Kommissionen i udførelsen af dens opgave.

Artikel 5

Nationale inspektørers deltagelse i Kommissionens inspektioner

1. Medlemsstaterne skal bestræbe sig på at stille nationale inspektører, som kan deltage i Kommissionens inspektioner, herunder i de tilhørende forberedelses- og rapporteringsfaser, til rådighed for Kommissionen.

2. En national inspektør kan ikke deltage i Kommissionens inspektioner i den medlemsstat, hvor den pågældende er ansat.

3. Hver medlemsstat sender en liste til Kommissionen over nationale inspektører, som Kommissionen kan anmode om at deltage i Kommissionens inspektion.

Listen ajourføres som minimum inden udgangen af juni hvert år.

4. Kommissionen giver det udvalg, der er nedsat ved artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 725/2004 (i det følgende benævnt »udvalget«) meddelelse om de i nærværende artikels stk. 3, første afsnit, nævnte lister.

5. Finder Kommissionen, at der bør deltage en national inspektør i en konkret inspektion, anmoder den medlemsstaten om oplysninger om, hvilke nationale inspektører der er til rådighed med henblik på at foretage den pågældende inspektion. Sådanne anmodninger fremsættes normalt otte uger, inden inspektionen skal finde sted.

6. Udgifterne til nationale inspektørers deltagelse i Kommissionens inspektioner dækkes af Kommissionen i overensstemmelse med Fællesskabets regler.

Artikel 6

Teknisk bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed ved Kommissionens inspektioner

Når Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed yder Kommissionen teknisk bistand i henhold til artikel 2, litra b), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1406/2002, stiller agenturet tekniske eksperter til rådighed, som kan deltage i Kommissionens inspektioner, herunder i de tilhørende forberedelses- og rapporteringsfaser.

Artikel 7

Kvalifikations- og uddannelseskra v til Kommissionens inspektører

1. Kommissionens inspektører skal have relevante kvalifikationer, herunder tilstrækkelig teoretisk og praktisk erfaring inden for maritim sikring. Dette omfatter normalt:

a) et indgående kendskab til maritim sikring og til, hvordan dette anvendes på de aktiviteter, der undersøges

b) et godt praktisk kendskab til sikkerhedsteknologier og metoder

c) kendskab til inspektionsprincipper, procedurer og metoder

d) praktisk kendskab til de aktiviteter, der undersøges.

2. For at være kvalificeret til at foretage Kommissionens inspektioner skal Kommissionens inspektører have fuldført en uddannelse hertil.

Uddannelsen af de nationale inspektører, der skal kunne fungere som Kommissionens inspektører, skal:

a) være godkendt af Kommissionen

b) omfatte et grundkursus og løbende efteruddannelse

c) sikre, at arbejdet er af en standard, der er tilstrækkelig med henblik på at kontrollere, om sikringsforanstaltningerne er gennemført i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 725/2004 og direktiv 2005/65/EF.

3. Kommissionen sikrer, at Kommissionens inspektører opfylder kravene i stykke 1 og 2.

KAPITEL III

PROCEDURER VED KOMMISSIONENS INSPEKTIONER

Artikel 8

Varsling af inspektioner

1. Kommissionen giver kontaktpunktet i den medlemsstat, på hvis område der skal foretages inspektion, mindst seks ugers varsel inden inspektionen. Under ekstraordinære omstændigheder kan varselsperioden forkortes.

Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige forholdsregler for at sikre, at anmeldelsen af en inspektion holdes fortrolig, så det sikres, at inspektionsprocessen ikke skades.

2. Kontaktpunktet underrettes på forhånd om det planlagte omfang af Kommissionens inspektion.

Når en havnefacilitet skal inspiceres, skal kontaktpunktet informeres i varslingen om, hvorvidt:

- a) inspektionen skal omfatte skibe i den pågældende havnefacilitet eller andre steder i havnen under inspektionen, og
- b) inspektionen vil omfatte tilsyn med havnen i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2005/65/EF.

I litra b) betyder »tilsyn« kontrol af, om medlemsstaterne og de havne i disses territorier, der er blevet meddelt Kommissionen i henhold til artikel 12 i direktiv 2005/65/EF, har gennemført bestemmelserne i direktiv 2005/65/EF. Tilsyn betyder især kontrol af, at der er blevet taget hensyn til alle bestemmelserne i direktiv 2005/65/EF ved vurderingen af havnesikkerheden og fastlæggelsen af planerne for havnesikkerheden, og at de foranstaltninger, der er truffet i medfør heraf, stemmer overens med bestemmelserne, der er vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004 for havnefaciliteterne i de pågældende havne.

3. Kontaktpunktet skal:

- a) underrette de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaten om inspektionen
- b) meddele Kommissionen, hvem disse relevante myndigheder er.

4. Kontaktpunktet skal mindst 24 timer inden en inspektion meddele Kommissionen navnet på flagstaten samt IMO-nummeret for hvert skib, der under inspektionen forventes at ligge ved en havnefacilitet eller i en havn, for hvilken der er anmeldt inspektion i henhold til stk. 2, andet afsnit.

5. Når flagstaten er en medlemsstat, underretter Kommissionen om muligt kontaktpunktet i denne medlemsstat om, at skibet muligvis vil blive inspiceret, når det ligger ved havnefaciliteten.

6. Når inspektionen af en havnefacilitet i en medlemsstat skal omfatte et skib, der fører den pågældende medlemsstats flag, tager kontaktpunktet kontakt til Kommissionen for at afklare, om skibet faktisk vil ligge ved havnefaciliteten under inspektionen.

7. Når et skib, som allerede er blevet udvalgt til inspektion, ikke vil ligge i havnen under inspektionen af havnefaciliteten, aftaler Kommissionen og koordinatoren, der er udpeget i henhold til artikel 9, stk. 3, hvilket skib der skal inspiceres i stedet for. Dette skib kan befinde sig ved en anden havnefacilitet i havnen. I sådanne tilfælde gælder denne artikels stk. 5 og 8 fortsat.

8. Kommissionens inspektioner udføres under ledelse af den medlemsstat, hvor den havnefacilitet er beliggende, der træffer kontrol- og overensstemmelsesforanstaltninger i henhold til regel 9 i de særlige tiltag til fremme af maritim sikring i den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen, som ændret (SOLAS-konventionen), når:

- a) skibets flagstat ikke er en medlemsstat, eller
- b) skibet ikke var nævnt i de oplysninger, der blev meddelt i medfør af nærværende artikels stk. 4.

9. Når der gives varsel om en inspektion til kontaktpunktet, kan der sendes et spørgeskema, som skal udfyldes af den eller de relevante kompetente myndigheder inden inspektionen, samt en anmodning om de dokumenter, der er nævnt i artikel 4, stk. 2.

Det angives i varslet, hvornår det udfyldte spørgeskema og de i artikel 4, stk. 2, nævnte dokumenter skal være tilbagesendt til Kommissionen.

Artikel 9

Forberedelse af inspektioner

1. Kommissionens inspektører træffer forberedelser for at sikre effektivitet, præcision og konsekvens i inspektionerne.

2. Kommissionen oplyser kontaktpunktet om navnene på de inspektører fra Kommissionen, der er blevet bemyndiget til at udføre en inspektion, samt andre relevante oplysninger. Navnene skal omfatte navnet på lederen af inspektionen, der skal være en af Kommissionens inspektører, der er ansat af Kommissionen.

3. For hver inspektion sørger kontaktpunktet for, at der er udpeget en koordinator, som forestår de praktiske foranstaltninger i forbindelse med den inspektion, der skal udføres. Under inspektionen skal lederen af inspektionen være koordinatorens primære kontakt.

Artikel 10

Inspektionernes udførelse

1. Der anvendes en standardmetode til at kontrollere, om medlemsstaterne anvender kravene til maritim sikring i forordning (EF) nr. 725/2004.

2. Medlemsstaten sikrer, at Kommissionens inspektører ledsages under hele inspektionen.

3. Når et skib, der ligger ved en havnefacilitet, skal inspiceres, og skibets flagstat ikke er den medlemsstat, hvor havnefaciliteten er beliggende, sikrer havnefacilitetens medlemsstat, at Kommissionens inspektører ledsages af en ansat fra den myndighed, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 725/2004, under inspektionen af skibet.

4. Kommissionens inspektører skal medbringe et identitetskort, der bemyndiger dem til at udføre inspektioner på Kommissionens vegne. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionens inspektører kan få adgang til alle de områder, der skal inspiceres.

5. Der må kun foretages prøvning efter forudgående underretning af og aftale med kontaktpunktet om prøvningens omfang og formål. Kontaktpunktet foretager den nødvendige koordinering med de berørte kompetente myndigheder.

6. Når det er hensigtsmæssigt og praktisk muligt, giver Kommissionens inspektører et uformelt, mundtligt resumé af deres observationer på stedet, jf. dog artikel 11.

Det relevante kontaktpunkt informeres omgående om enhver grov afvigelse fra forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF, der måtte være konstateret under Kommissionens inspektion, inden der udfyldes en inspektionsrapport i henhold til nærværende forordnings artikel 11.

Når Kommissionens inspektør, der udfører inspektionen af et skib, finder en grov afvigelse, der kræver handling i henhold til artikel 16, informerer lederen af inspektionen dog straks kontaktpunktet i medlemsstaten som havnestat.

Artikel 11

Inspektionsrapport

1. Senest seks uger efter afslutningen af en inspektion sender Kommissionen en inspektionsrapport til den pågældende medlemsstat. Denne inspektionsrapport kan efter omstændighederne indeholde resultaterne af tilsynet med havnen foretaget i henhold til artikel 8, stk. 2, litra b).

2. Når et skib er blevet inspiceret under inspektionen af en havnefacilitet, sendes de relevante dele af inspektionsrapporten også til flagmedlemsstaten, hvis denne er en anden end den medlemsstat, hvor inspektionen fandt sted.

3. Medlemsstaten orienterer de inspicerede enheder om de relevante observationer under inspektionen. Selve inspektionsrapporten skal dog ikke sendes til de inspicerede enheder.

4. I rapporten anføres de observationer, der er gjort under inspektionen, i detaljer med angivelse af alle tilfælde af afvigelse eller grov afvigelse fra forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF.

Rapporten kan indeholde henstillinger om udbedrende foranstaltninger.

5. Ved vurderingen af gennemførelsen af forordning (EF) nr. 725/2004 og direktiv 2005/65/EF anvendes følgende klassifikation for hver af rapportens observationer:

- a) fuld overensstemmelse
- b) overensstemmelsen bør forbedres
- c) afvigelse
- d) grov afvigelse
- e) ikke relevant
- f) ikke bekræftet.

Artikel 12

Medlemsstatens svar

1. Senest tre måneder efter afsendelsen af en inspektionsrapport skal medlemsstaten forelægge Kommissionen et skriftligt svar på rapporten, hvori den:

- a) kommenterer observationerne og henstillingerne, og
- b) forelægger en handlingsplan med specificerede tiltag og tidsfrister for udbedring af eventuelle påpegede mangler.

2. Hvis en inspektionsrapport ikke påpeger nogen afvigelse eller grov afvigelse fra forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF, kræves der ikke noget svar.

Artikel 13

Kommissionens foranstaltninger

1. Er der konstateret afvigelse eller grov afvigelse fra forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF, kan Kommissionen efter modtagelsen af medlemsstatens svar tage følgende skridt:

- a) forelægge medlemsstaten sine bemærkninger eller anmode om yderligere oplysninger for at afklare svaret eller dele af dette
- b) udføre en opfølgende inspektion eller et opfølgende tilsyn for at kontrollere gennemførelsen af de udbedrende foranstaltninger; en sådan opfølgende inspektion anmeldes mindst to uger i forvejen
- c) indlede en overtrædelsesprocedure mod den pågældende medlemsstat.

2. Skal der foretages en opfølgende inspektion af et skib, underretter flagmedlemsstaten om muligt Kommissionen om skibets næste anløbshavne, så denne kan træffe beslutning om, hvor og hvornår den opfølgende inspektion skal finde sted.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Følsomme oplysninger

Medmindre andet følger af artikel 13 i forordning (EF) nr. 725/2004 og artikel 16 i direktiv 2005/65/EF, skal Kommissionen behandle følsomme dokumenter vedrørende inspektioner som klassificerede oplysninger.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2008.

Artikel 15

Kommissionens inspektionsprogram

1. Kommissionen skal rådføre sig med udvalget om prioriteterne for gennemførelsen af inspektionsprogrammet.
2. Kommissionen skal regelmæssigt oplyse udvalget om gennemførelsen af inspektionsprogrammet og om inspektionsresultaterne.

Artikel 16

Information til medlemsstaterne om tilfælde af grov afvigelse

Hvis der i forbindelse med en inspektion konstateres en grov afvigelse fra forordning (EF) nr. 725/2004 eller direktiv 2005/65/EF, og dette skønnes at have væsentlig betydning for det samlede niveau af den maritime sikring i Fællesskabet, skal Kommissionen efter at have sendt inspektionsrapporten til den berørte medlemsstat straks informere de øvrige medlemsstater herom.

Når en grov afvigelse, der er meddelt til de andre medlemsstater i henhold til denne artikel, er blevet udbedret til Kommissionens tilfredshed, informerer Kommissionen straks de andre medlemsstater.

Artikel 17

Revision

Kommissionen foretager med regelmæssige mellemrum en revision af sin inspektionsordning, herunder særlig af ordningens effektivitet.

Artikel 18

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 884/2005 ophæves.

Artikel 19

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Kommissionens vegne

Jacques BARROT

Næstformand

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. marts 2008

om ændring af beslutning 2004/452/EF om fastlæggelse af en liste over organer, hvis forskere kan gives adgang til fortrolige data til videnskabelige formål

(meddelt under nummer K(2008) 1005)

(EØS-relevant tekst)

(2008/291/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽¹⁾, særlig artikel 20, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 831/2002 af 17. maj 2002 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker, for så vidt angår adgang til fortrolige data til videnskabelige formål ⁽²⁾, fastlægger med henblik på at gøre det muligt at drage statistiske konklusioner til videnskabelige formål betingelserne for at give adgang til fortrolige data, der indberettes til EF-myndigheden, og regler for samarbejdet mellem Fællesskabet og de nationale myndigheder for at lette denne adgang.

⁽¹⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 133 af 18.5.2002, s. 7. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1000/2007 (EUT L 226 af 30.8.2007, s. 7).

(2) I Kommissionens beslutning 2004/452/EF ⁽³⁾ fastlægges listen over organer, hvis forskere kan gives adgang til fortrolige data til videnskabelige formål.

(3) Direktoratet for forskning, undersøgelser og statistik under det franske arbejdsministerium (Direction de l'Animation de la Recherche, des Études et des Statistiques — DARES — Ministère du Travail, des Relations sociales et de la Solidarité), Paris, Frankrig, Research Foundation of State University of New York (RFSUNY), Albany, USA og det finske pensionskontor (Eläketurvakeskus — ETK), Finland, må betragtes som organer, der opfylder betingelserne, og bør derfor tilføjes til listen over organer, organisationer og institutioner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), i forordning (EF) nr. 831/2002.

(4) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Fortrolige Statistiske Oplysninger —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 2004/452/EF erstattes af teksten i bilaget til nærværende beslutning.

⁽³⁾ EUT L 156 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 202 af 7.6.2004, s. 1. Senest ændret ved beslutning 2008/52/EF (EUT L 13 af 16.1.2008, s. 29).

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. marts 2008.

På Kommissionens vegne
Joaquín ALMUNIA
Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG

ORGANER, HVIS FORSKERE KAN GIVES ADGANG TIL FORTROLIGE DATA TIL VIDENSKABELIGE FORMÅL

Den Europæiske Centralbank

Den spanske centralbank

Den italienske centralbank

University of Cornell (staten New York, USA)

Department of Political Science, Baruch College, New York City University (staten New York, USA)

Den tyske centralbank

Kontoret for analyse af beskæftigelsen under Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling

Tel Avivs universitet (Israel)

Verdensbanken

Center of Health and Wellbeing (CHW) of the Woodrow Wilson School of Public and International Affairs at Princeton University, New Jersey, USA

University of Chicago (UofC), Illinois, USA

Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD)

Family and Labour Studies Division of Statistics Canada, Ottawa, Ontario, Canada

Kontoret for økonometri og statistisk støtte til bekæmpelse af svig (ESAF) under Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Det Fælles Forskningscenter

Kontoret for støtte til det europæiske forskningsrum (SERA) under Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Det Fælles Forskningscenter

Canada Research Chair of the School of Social Science in the Atkinson Faculty of Liberal and Professional Studies at York University, Ontario, Canada

University of Illinois at Chicago (UIC), Chicago, USA

Rady School of Management at the University of California, San Diego, USA

Direktoratet for forskning, undersøgelser og statistik under det franske arbejdsministerium (*Direction de l'Animation de la Recherche, des Études et des Statistiques - DARES - Ministère du Travail, des Relations sociales et de la Solidarité*), Paris, Frankrig

Research Foundation of State University of New York (RFSUNY), Albany, USA

Det finske pensionskontor (Eläketurvakeskus - ETK), Finland.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. april 2008

om fastsættelse af, at Sortehavet og de dermed forbundne flodsystemer ikke er et naturligt levested for den europæiske ål, med henblik på anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007

(meddelt under nummer K(2008) 1217)

(Kun den bulgarske, den italienske, den polske, den rumænske, den slovakiske, den slovenske, den tjekkiske, den tyske og den ungarske udgave er autentiske)

(2008/292/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 2,

efter høring af Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1100/2007 fastsættes der rammebestemmelser for beskyttelse og bæredygtig udnyttelse af bestanden af europæisk ål i EF-farvande og i kystlaguner og strandsøer, i vandløbsmundinger og i vandløb og dermed forbundne indre vandveje i medlemsstaterne.
- (2) Medlemsstaterne skal identificere og fastlægge de individuelle vandløbsoplande på deres nationale territorium, som udgør naturlige levesteder for den europæiske ål. For hvert ålevandløbsopland skal medlemsstaterne opstille en åleforvaltningsplan.
- (3) Da den europæiske ål kun forekommer i begrænset antal i Sortehavet og de dermed forbundne flodsystemer, er det usikkert, om disse farvande er et naturligt levested for denne art.
- (4) Ifølge forordning (EF) nr. 1100/2007 bemyndiges Kommissionen derfor til at træffe afgørelse om, hvorvidt Sortehavet og de dermed forbundne flodsystemer er et naturligt levested, som kræver, at der skal gennemføres genopretningsforanstaltninger.

(5) Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri har oplyst Kommissionen om, at Sortehavet og de dermed forbundne flodsystemer udgør den yderste grænse for den europæiske åls udbredelse, og at den naturlige forekomst af ål var sporadisk, før der blev iværksat udsætningsforanstaltninger. Inden da var forekomsten af europæisk ål i disse farvande alt for lille til, at der kunne drives erhvervsmæssigt fiskeri efter ål på noget som helst udviklingsstadium.

(6) Det er usandsynligt, at et større antal ål, der er udsat i de floder, som er forbundet med Sortehavet, vil kunne blive gydemodne og gennemføre gydevandringen til Sargassohavet. Desuden er det usandsynligt, at et større antal ungål vil kunne vandre op i de floder, som er forbundet med Sortehavet, blive gydemodne og nå helskindet frem til gydepladserne.

(7) De eventuelle fordele, som genopretningsforanstaltninger i Sortehavet og de dermed forbundne flodsystemer ville kunne indebære for bestanden af europæisk ål, ville være ubetydelige og dermed ikke stå i forhold til den administrative og økonomiske byrde, som de pågældende medlemsstater ville blive pålagt.

(8) Det bør derfor fastslås, at Sortehavet og de dermed forbundne flodsystemer ikke er et naturligt levested for den europæiske ål, med henblik på anvendelsen af forordning (EF) nr. 1100/2007.

(9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Fiskeri og Akvakultur —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Sortehavet og de dermed forbundne flodsystemer er ikke et naturligt levested for den europæiske ål med henblik på anvendelsen af forordning (EF) nr. 1100/2007.

⁽¹⁾ EUT L 248 af 22.9.2007, s. 17.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Italienske Republik, Republikken Ungarn, Republikken Østrig, Republikken Polen, Rumænien, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. april 2008.

På Kommissionens vegne
Joe BORG
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. april 2008

om ændring af beslutning 2006/784/EF om godkendelse af metoder til klassificering af svinekroppe i Frankrig

(meddelt under nummer K(2008) 1235)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(2008/293/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3220/84 af 13. november 1984 om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for svinekroppe ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens beslutning 2006/784/EF ⁽²⁾ godkender brugen af fem metoder (Capteur Gras/Maigre — Sydel (CGM), CSB Ultra-Meater, den manuelle metode (ZP), Autofom og UltraFom 300) til klassificering af svinekroppe i Frankrig.
- (2) Frankrig har anmodet Kommissionen om at godkende to nye metoder til klassificering af svinekroppe og har sendt del II af protokollen med resultaterne af sine dissektionsprøver i henhold til artikel 3, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2967/85 af 24. oktober 1985 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Fællesskabets handelsklasseskema for svinekroppe ⁽³⁾.
- (3) En gennemgang af anmodningen har vist, at de betingelser, der kræves for godkendelse af nævnte klassificeringsmetoder, er opfyldt.
- (4) Beslutning 2006/784/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (5) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2006/784/EF foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1, stk. 1, tilføjes følgende som litra f) og g):
 - »f) apparatet benævnt CSB Image-Meater med tilhørende beregningsmetoder, der er beskrevet i del 6 i bilaget
 - g) apparatet benævnt VCS 2000 med tilhørende beregningsmetoder, der er beskrevet i del 7 i bilaget.«
- 2) Bilaget affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. april 2008.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 301 af 20.11.1984, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 3513/93 (EFT L 320 af 22.12.1993, s. 5).

⁽²⁾ EUT L 318 af 17.11.2006, s. 27. Ændret ved beslutning 2007/510/EF (EUT L 187 af 19.7.2007, s. 47).

⁽³⁾ EFT L 285 af 25.10.1985, s. 39. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1197/2006 (EUT L 217 af 8.8.2006, s. 6).

BILAG

I bilaget til beslutning 2006/784/EF tilføjes følgende del 6 og 7:

»DEL 6

CSB Image-Meater

1. Svinekroppe klassificeres ved hjælp af apparatet »CSB Image-Meater«.
2. CSB Image-Meater består specielt af et videokamera, en pc udstyret med et billedanalysekort, en skærm, en printer, en styremekanisme, en målemekanisme og grænseflader. De 11 Image-Meater variabler måles alle på flækningslinjen: De målte værdier omdannes af en central enhed til et beregnet indhold af magert kød i procent.
3. Svinekroppens indhold af magert kød beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$\hat{Y} = 64,40 - 0,129 G - 0,187 MG - 0,068 VaG + 0,003 VbG - 0,368 EG + 0,036 V + 0,032 MV - 0,024 VaV + 0,034 VbV - 0,024 VcV + 0,022 VdV$$

hvor:

\hat{Y} = beregnet indhold af magert kød i svinekroppen i procent

G = ZP fedtlag: det mindste fedtlag (inklusive svær) over gluteus medius-musklen (i mm)

MG = gennemsnitligt fedtlag over gluteus medius-musklen (i mm)

VaG = gennemsnitligt fedtlag over lændehvirvel »a« (i mm)

VbG = gennemsnitligt fedtlag over lændehvirvel »b« (i mm)

EG = gennemsnitligt fedtlag for det ydre spæklag over lændehvirvel a til d (i mm)

V = ZP muskeltykkelse: den mindste muskeltykkelse mellem det forreste punkt på gluteus medius-musklen og den dorsale del af rygmarvskanalen (i mm)

MV = gennemsnitlig muskeltykkelse for lænde- og gluteus medius-musklerne (i mm)

VaV = gennemsnitlig muskeltykkelse over lændehvirvel »a« (i mm)

VbV = gennemsnitlig muskeltykkelse over lændehvirvel »b« (i mm)

VcV = gennemsnitlig muskeltykkelse over lændehvirvel »c« (i mm)

VdV = gennemsnitlig muskeltykkelse over lændehvirvel »d« (i mm).

Formlen gælder for kroppe på mellem 45 og 125 kg.

DEL 7

VCS 2000

1. Svinekroppe klassificeres ved hjælp af apparatet »VCS 2000«.
2. VCS 2000 er baseret på digital videobilledanalyse. Hovedkomponenterne er tre kameraer, lamper, en billedanalysecomputer, en pc-server og positioneringsenheder. Ved den første station tager et kamera et billede af skinkens yderside. Ved den anden station tager to kameraer et billede af midterlinjen. Der uddrages 40 variabler af disse billeder. Disse variabler er hovedsagelig tykkelser, bredder, længder og arealer. De målte værdier omdannes af en central enhed til et beregnet indhold af magert kød i procent.

3. Svinekroppens indhold af magert kød beregnes på grundlag af 40 variabler ved hjælp af følgende formel:

$$\hat{Y} = 122,458 + 0,05805 * X1 + 0,01449 * X2 - 0,02996 * X3 - 0,001585 * X4 - 39,297 * X5 - 47,553 * X6 + 38,877 * X7 - 0,1013 * X8 + 0,00004308 * X9 - 817,242 * X10 + 10,135 * X11 + 15,277 * X12 - 25,777 * X13 - 90,738 * X14 + 0,0005792 * X15 + 2,743 * X16 - 0,06866 * X17 + 3,511 * X18 - 0,1681 * X19 - 0,007867 * X20 - 0,1082 * X21 - 0,01290 * X22 + 0,02957 * X23 + 0,03856 * X24 - 0,003353 * X25 - 0,03378 * X26 - 0,01661 * X27 + 2,368 * X28 - 0,3133 * X29 - 0,01386 * X30 - 0,02100 * X31 - 0,01908 * X32 - 0,02442 * X33 + 0,06009 * X34 - 0,007792 * X35 - 2,598 * X36 - 7,632 * X37 - 0,004848 * X38 - 0,9099 * X39 - 20,514 * X40$$

hvor:

\hat{Y} = beregnet indhold af magert kød i svinekroppen i procent.

X1, X2, ... X40 de variabler, der måles ved hjælp af VCS 2000.

Beskrivelser af variablerne og den statistiske metode kan findes i del II i den franske protokol, der er tilsendt Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2967/85.

Formlen gælder for kroppe på mellem 45 og 125 kg.«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. april 2008

om samordnede brugsvilkår for frekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester) i Fællesskabet

(meddelt under nummer K(2008) 1256)

(EØS-relevant tekst)

(2008/294/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) i2010-initiativet — den strategiske ramme for informationssamfundet i Europa ⁽²⁾ — har som mål at fremme en åben og konkurrencebaseret digital økonomi i EU og lægger særlig vægt på ikt som drivkraft for integration i informationssamfundet og livskvalitet. Udvikling af yderligere kommunikationsmidler kan gavne arbejdsproduktiviteten og skabe øget vækst på mobiltelefonmarkedet.
- (2) Luftbårne kommunikationssystemer er af natur fælleseuropæiske, da de for det meste vil blive brugt under flyvning på tværs af grænserne i og uden for EU. En samordnet strategi for regulering af mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester) vil støtte målene for det indre marked.
- (3) En harmonisering af reglerne for brug af radiofrekvenser i hele Fællesskabet vil bidrage til en rettidig indførelse og udbredelse af MCA-tjenester i Fællesskabet.
- (4) Kommerciel drift af MCA-tjenester kommer på nuværende tidspunkt kun i betragtning for så vidt angår GSM-systemer, der anvender frekvensbåndet 1 710-1 785 MHz til uplink-forbindelser (terminal til basisstation) og frekvensbåndet 1 805-1 880 MHz til downlink-

forbindelser (basisstation til terminal), i overensstemmelse med ETSI-standarderne EN 301 502 og EN 301 511. Senere kan der imidlertid også blive tale om kommerciel drift af andre jordbaserede offentlige mobilkommunikationssystemer, der drives efter andre standarder og i andre frekvensbånd.

- (5) I henhold til artikel 4, stk. 2, i beslutning nr. 676/2002/EF har Kommissionen givet Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (i det følgende »CEPT«) mandat ⁽³⁾ til at gennemføre alle nødvendige aktiviteter for at vurdere bestemte spørgsmål om teknisk kompatibilitet mellem drift af luftbårne GSM 1800-systemer og en række potentielt berørte radiotjenester. Nærværende beslutning er baseret på de tekniske undersøgelser, som CEPT har gennemført i henhold til Kommissionens mandat, og som er forelagt i CEPT's rapport 016 ⁽⁴⁾.
- (6) Det MCA-system, som CEPT's rapport behandler, består af en netkontrolenhed (NCU) og en basisstation (base transceiver station — BTS) i flyet. Systemet er udformet med henblik på at sikre, at signaler, der udsendes af jordbaserede mobilsystemer, ikke kan opfanges inde i flyets kabine, og at brugerterminalerne om bord på flyet kun sender med minimal effekt. De tekniske parametre for netkontrolenheden og flyets BTS er udledt af teoretiske modeller.
- (7) Jordbaserede elektroniske mobilkommunikationsnets brug af radiofrekvenser falder uden for anvendelsesområdet for denne beslutning. Dette emne vil bl.a. blive behandlet i en kommissionsbeslutning om harmoniseret brug af frekvensbåndene 900 MHz og 1 800 MHz til jordbaserede systemer, der er i stand til at levere europa-dækkende elektroniske kommunikationstjenester.
- (8) Tilladelsesvilkårene for MCA-tjenester falder også uden for anvendelsesområdet for denne beslutning. Samordning af nationale tilladelsesvilkår for MCA-tjenester er genstand for Kommissionens henstilling 2008/295/EF ⁽⁵⁾ i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ Mandat til CEPT om mobilkommunikationstjenester om bord på fly, 12.10.2006.

⁽⁴⁾ Rapport fra CEPT til Europa-Kommissionen som svar på dennes mandat om mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester), 30.3.2007.

⁽⁵⁾ Se side 24 i denne EUT.

⁽⁶⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33. Ændret ved forordning (EF) nr. 717/2007 (EUT L 171 af 29.6.2007, s. 32).

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2005) 229 endelig af 1.6.2005.

- (9) Udstyr til MCA-tjenester, der er omfattet af denne beslutning, hører under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽¹⁾. Formodning om overensstemmelse med de væsentlige krav i direktiv 1999/5/EF for udstyr, der anvendes til MCA-tjenester i EU, kan påvises ved overensstemmelse med ETSI's harmoniserede standard EN 302 480 eller ved at anvende de andre procedurer for overensstemmelsesvurdering, der er fastlagt i direktiv 1999/5/EF.
- (10) Hensynet til luftfartssikkerheden er af allerstørste betydning, og bestemmelserne i denne beslutning bør ikke hindre, at de bedste mulige sikkerhedsvilkår opretholdes.
- (11) MCA-tjenester må kun udbydes på betingelse af, at de opfylder kravene til luftfartssikkerhed, således som godtgjort ved passende luftdygtigheds certificering og andre gældende bestemmelser om luftfartssikkerhed, og at de opfylder kravene til elektronisk kommunikation. Luftdygtigheds certifikater, der er gyldige i hele Fællesskabet, udstedes af Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1702/2003 af 24. september 2003 om gennemførelsesbestemmelser for luftdygtigheds- og miljøcertificering af luftfartøjer og hermed forbundet materiel, dele og apparatur og for certificering af konstruktions- og produktionsorganisationer ⁽²⁾.
- (12) Denne beslutning behandler ikke frekvensspørgsmål vedrørende de kommunikationsforbindelser mellem flyet, satellitrumstationen og jorden, der også er nødvendige for at levere MCA-tjenester.
- (13) For at sikre, at vilkårene i denne beslutning til enhver tid er relevante, og som følge af de hastige ændringer på radiofrekvensområdet, bør de nationale myndigheder, hvor det er muligt, overvåge, hvorledes udstyr til MCA-tjenester benytter radiofrekvenserne, således at denne beslutning følges aktivt op. Ved en sådan opfølgning bør den teknologiske udvikling tages i betragtning, og det bør kontrolleres, at de indledende antagelser om drift af MCA-tjenester fortsat er relevante.
- (14) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Frekvensudvalget —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Denne beslutning har til formål at samordne de tekniske vilkår for adgang til og effektiv udnyttelse af frekvensressourcer til mobilkommunikationstjenester om bord på fly i Fællesskabet.

Anvendelse af beslutningen må ikke tilsidesætte andre relevante fællesskabsbestemmelser, navnlig forordning (EF) nr. 1702/2003 og henstilling 2008/295/EF.

Artikel 2

I denne beslutning forstås ved:

- 1) »mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester)«: elektroniske kommunikationstjenester, som defineret i artikel 2, litra c), i direktiv 2002/21/EF, der leveres af en virksomhed for at give flypassagerer mulighed for at benytte offentlige kommunikationsnet under flyvning uden at etablere direkte forbindelse med jordbaserede mobilnet
- 2) »ikke-interferensskabende og ikke-beskyttet grundlag«: at der ikke må skabes skadelig interferens for nogen radiokommunikationstjeneste, og at der ikke kan kræves nogen beskyttelse af udstyret mod skadelig interferens fra radiokommunikationstjenester
- 3) »basisstation (base transceiver station — BTS) i fly«: en eller flere mobilkommunikationsstationer, der er placeret i flyet, og som kan fungere i de frekvensbånd og systemer, der er opført i tabel 1 i bilaget
- 4) »netkontrolenhed (NCU)«: udstyr, der anbringes i flyet, og som sikrer, at signaler, der udsendes af de jordbaserede elektroniske mobilkommunikationssystemer, der er opført i tabel 2 i bilaget, ikke kan opfanges inde i flykabinen, idet udstyret øger grundstøjen på modtagerefrekvenserne til mobilkommunikation inde i flykabinen.

Artikel 3

Medlemsstaterne stiller hurtigst muligt og senest seks måneder efter, at denne beslutning er trådt i kraft, de frekvensbånd, der er opført i tabel 1 i bilaget, til rådighed for MCA-tjenester på et ikke-interferensskabende og ikke-beskyttet grundlag, forudsat at disse tjenester opfylder vilkårene i bilaget.

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 243 af 27.9.2003, s. 6. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 287/2008 (EUT L 87 af 29.3.2008, s. 3).

Artikel 4

Medlemsstaterne fastsætter krav til minimumshøjden over jorden for enhver transmission fra et MCA-system i drift i overensstemmelse med afsnit 3 i bilaget.

Medlemsstaterne kan stille krav om større minimumshøjde for drift af MCA-systemer, hvor dette er berettiget på grund af nationale topografiske forhold og netudbredelsesforholdene på jorden. Disse oplysninger sammen med en passende begrundelse fremsendes til Kommissionen inden for fire måneder efter vedtagelsen af denne beslutning og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Medlemsstaterne følger nøje brugen af frekvenser til MCA-tjenester, særlig hvad angår faktiske og potentielle tilfælde af skadelig

interferens; de undersøger jævnligt, om de vilkår, der henvises til i artikel 3, fortsat er relevante, og indberetter resultaterne til Kommissionen med sigte på rettidig nyvurdering af beslutningen, hvor det er nødvendigt.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. april 2008.

På Kommissionens vegne

Viviane REDING

Medlem af Kommissionen

BILAG

1. FREKVENSBÅND OG SYSTEMER, DER MÅ ANVENDES TIL MCA-TJENESTER

Tabel 1

Type	Frekvens	System
GSM 1800	1 710-1 785 MHz og 1 805-1 880 MHz (the 1 800 MHz båndet)	Systemer, der er i overensstemmelse med ETSI's GSM-standarder, særlig EN 301 502, EN 301 511 og EN 302 480 eller tilsvarende specifikationer.

2. FORHINDRING AF FORBINDELSE MELLEM MOBILTERMINALER OG MOBILNET PÅ JORDEN

I det tidsrum, hvor det er tilladt at anvende MCA-tjenester i et fly, skal det forhindres, at mobilterminaler, der modtager i de frekvensbånd, der er opført i tabel 2, forsøger at få forbindelse med mobilnet på jorden.

Tabel 2

Frekvensbånd (MHz)	Systemer på jorden
460-470	CDMA2000, FLASH OFDM
921-960	GSM, WCDMA
1 805-1 880	GSM, WCDMA
2 110-2 170	WCDMA

3. TEKNISKE PARAMETRE

3.1. GSM 1800 MCA-systemer

- a) Ækvivalent isotropisk udstrålet effekt (e.i.r.p.) uden for flyet fra netkontrolenheden/flyets BTS

Den samlede e.i.r.p. uden for flyet fra netkontrolenheden/flyets BTS må ikke overstige:

Tabel 3

Højde over jorden (m)	Maksimal e.i.r.p.-tæthed uden for flyet, der frembringes af netkontrolenheden/flyets BTS			
	460-470 MHz	921-960 MHz	1 805-1 880 MHz	2 110-2 170 MHz
	dBm/1,25 MHz	dBm/200 kHz	dBm/200 kHz	dBm/3,84 MHz
3 000	- 17,0	- 19,0	- 13,0	1,0
4 000	- 14,5	- 16,5	- 10,5	3,5
5 000	- 12,6	- 14,5	- 8,5	5,4
6 000	- 11,0	- 12,9	- 6,9	7,0
7 000	- 9,6	- 11,6	- 5,6	8,3
8 000	- 8,5	- 10,5	- 4,4	9,5

b) Ækvivalent isotropisk udstrålet effekt (e.i.r.p.) uden for flyet fra terminalen i flyet

E.i.r.p. uden for flyet fra en GSM-mobilterminal, der sender med 0 dBm, må ikke overstige:

Tabel 4

Højde over jorden (m)	Maksimal e.i.r.p. uden for flyet fra GSM-mobilterminalen i dBm/kanal
	1 800 MHz
3 000	- 3,3
4 000	- 1,1
5 000	0,5
6 000	1,8
7 000	2,9
8 000	3,8

c) Driftskrav

- I. Minimumshøjden over jorden for enhver transmission fra et GSM 1800 MCA-system i drift er 3 000 m.
 - II. Når flyets BTS er i drift, skal den begrænse sendeeffekten fra alle GSM-mobilterminaler, der sender i 1 800 MHz-båndet, til en nominal værdi på 0 dBm i alle faser af kommunikationen, inkl. den indledende etablering af forbindelsen.
-

HENSTILLINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 7. april 2008

om tilladelser til mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester) i Det Europæiske Fællesskab

(meddelt under nummer K(2008) 1257)

(EØS-relevant tekst)

(2008/295/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽¹⁾, navnlig artikel 19, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EU's politik for informationsamfundet og i2010-initiativet lægger vægt på fordelene ved nem adgang til informations- og kommunikationsressourcer inden for alle hverdagslivets områder. En koordineret fremgangsmåde for regulering af mobilkommunikationstjenester om bord på fly (mobile communication services on aircraft — MCA-tjenester) vil medvirke til at virkeliggøre disse fordele og gøre det lettere at udbyde grænseoverskridende elektroniske kommunikationstjenester i hele EU.

(2) Når medlemsstaterne udsteder tilladelser til MCA-tjenester, skal de overholde rammedirektivet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) ⁽²⁾.

(3) Ifølge rammedirektivet skal de nationale tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne bidrage til udviklingen af det indre marked bl.a. ved at fjerne tilbageværende hindringer for udbud af elektroniske kommunikationsnet, dertil hørende faciliteter og tjenester samt elektroniske kommunikationstjenester på europæisk plan og ved at anspore til etablering og udvikling af transeuropæiske net og paneuropæiske tjenesters interoperabilitet samt end-to-end-forbindelse.

(4) I henhold til tilladelsesdirektivet bør der bruges et system, der er så lidt indgribende som muligt, for tilladelser til udbud af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester med henblik på at fremme udviklingen af nye elektroniske kommunikationstjenester og paneuropæiske kommunikationsnet og -tjenester, og så tjenesteudbydere og forbrugerne kan udnytte enhedsmarkedets stor-driftsfordele. Disse mål kan i almindelighed bedst nås gennem brug af generelle tilladelser for alle elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

(5) De tekniske betingelser, der er nødvendige for at reducere risikoen for, at driften af MCA-tjenester forårsager skadelig interferens med jordbaserede mobilnet, behandles særskilt i Kommissionens beslutning 2008/294/EF ⁽³⁾.

(6) Det tekniske grundlag for beslutning 2008/294/EF er rapport 016 fra Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), der er udarbejdet på grundlag af Kommissionens mandat til CEPT vedrørende MCA-tjenester af 12. oktober 2006.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33. Ændret ved forordning (EF) nr. 717/2007 (EUT L 171 af 29.6.2007, s. 32).

⁽²⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.

⁽³⁾ Se side 19 i denne EUT.

- (7) ETSI's harmoniserede standard EN 302 480 danner grundlag for formodning om overensstemmelse med de væsentlige krav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽¹⁾, for så vidt angår udstyr, der benyttes til MCA-tjenester i EU.
- (8) Hensynet til luftfartssikkerheden er af allerstørste betydning, og MCA-tjenester må kun udbydes på betingelse af, at de opfylder kravene til luftfartssikkerhed, således som godtgjort ved passende luftdygtigheds certificering og andre gældende bestemmelser om luftfartssikkerhed, og at de opfylder kravene til elektronisk kommunikation. Luftdygtigheds certifikater, der er gyldige i hele Fællesskabet, udstedes af Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA).
- (9) Forudsat at de tekniske betingelser, der er fastsat i beslutning 2008/294/EF og i den harmoniserede standard EN 302 480 eller tilsvarende standarder og relevante luftdygtigheds certifikater opfylder de relevante krav, vil risikoen for skadelig interferens være minimal, og det bør derfor overvejes at udstede generelle tilladelser for MCA-tjenester.
- (10) Ansvar for udstedelse af tilladelser vedrørende MCA-tjenester bør ligge hos det land, hvor luftfartøjet er registreret, og være i overensstemmelse med dette lands tilladelsesordning.
- (11) Adgang til og udveksling af fyldestgørende oplysninger burde medvirke til at løse eventuelle grænseoverskridende interferensproblemer forårsaget af MCA-tjenester.
- (12) Medlemsstaterne skal levere nogle af de nødvendige oplysninger til Det Europæiske Radiokommunikationskontors frekvensinformationssystem (EFIS) i henhold til Kommissionens beslutning af 2007/344/EF 16. maj 2007 om ensartet fremlæggelse af oplysninger om brugen af frekvenser i Fællesskabet ⁽²⁾. Andre relevante oplysninger kan fås fra operatørerne af MCA-tjenester eller fra de civile luftfartsmyndigheder.
- (13) Et særligt register over relevante oplysninger for alle MCA-bærende luftfartøjer, der flyver inden for EU, samt til og fra EU, kunne være med til at løse interferensproblemer, ved at alle oplysningerne indsamles i rette tid og i et fælles format. I første omgang vil et sådant register skulle føres af de pågældende MCA-operatører og stilles til rådighed for Kommissionen og medlemsstaterne; en sådan ordning bør jævnlige tages op til fornyet overvejelse.
- (14) Bestemmelserne i ITU's internationale radioreglement om anmeldelse og registrering af frekvenstilladelinger og om rapportering af skadelig interferens kan også medvirke til at løse interferensproblemer mellem medlemsstaterne.
- (15) Det vil lette udstedelsen af tilladelser til MCA-bærende fly, der flyver inden for medlemsstaternes luftrum, men som er registreret uden for EU, hvis industrien stiller relevante oplysninger fra sit særlige MCA-register til rådighed, og hvis der gøres brug af relevante bestemmelser i ITU's radioreglement. En fælles politik for aftaler med lande, hvor ikke-EU-fly er registreret, om gensidig anerkendelse af MCA-tilladelser, kan ligeledes være nyttig.
- (16) Medlemsstaterne har allerede tildelt rettigheder til brug af frekvenser til jordbaseret mobilkommunikation. Disse tilladelser omfatter ikke MCA-tjenester og er generelt begrænset til jordbaserede mobiljenester.
- (17) I forbindelse med denne henstilling anses et flys kabine for at være underlagt registreringslandets jurisdiktion og kontrol.
- (18) Brugen af MCA-tjenester kan også have følger for den offentlige sikkerhed. Der kan træffes passende foranstaltninger på nationalt plan eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart ⁽³⁾ for at sikre, at mobiltelefoner om bord på fly ikke bruges til ulovlige formål.
- (19) Det bør jævnlige undersøges nøje, om de retlige og tekniske elementer af den fælles politik for tilladelser til MCA-tjenester i EU fortsat udgør et tilfredsstillende grundlag for at nå det overordnede mål om at undgå skadelig interferens; hvis dette ikke er tilfældet, bør der overvejes korrigerende foranstaltninger.
- (20) Foranstaltningerne i denne henstilling er i overensstemmelse med udtalelse fra Kommunikationsudvalget —

⁽¹⁾ EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 129 af 17.5.2007, p. 67.

⁽³⁾ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 849/2004 (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 229 af 29.6.2004, s. 3).

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

- 1) Formålet med denne henstilling er at samordne de nationale tilladelsesvilkår og -procedurer vedrørende brug af radiofrekvenser til mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester) for at lette indførelsen af disse tjenester i Fællesskabet og undgå, at MCA-tjenester forårsager skadelig interferens under flyvninger på tværs af landegrænserne.

Spørgsmål vedrørende den menneskelige faktor i forbindelse med brugen af MCA-tjenester og satellitkommunikation mellem fly og rumstationer ligger uden for denne henstillings rækkevidde.

De nationale tilladelsesvilkår og -regler, der henvises til i denne henstilling, tilsidesætter ikke de retlige forpligtelser vedrørende luftfartssikkerhed og den offentlige sikkerhed.

- 2) Ved »mobilkommunikationstjenester om bord på fly (MCA-tjenester)« forstås elektroniske kommunikationstjenester, som defineret i artikel 2, litra c), i rammedirektivet, der leveres af en virksomhed for at give flypassagerer mulighed for at benytte offentlige kommunikationsnet under flyvning uden at etablere direkte forbindelse med jordbaserede mobilnet.
- 3) Medlemsstaterne bør senest seks måneder efter vedtagelsen af denne henstilling træffe alle foranstaltninger, der er nødvendige for, at de kan tillade udbud af MCA-tjenester i fly, der er registreret under deres jurisdiktion.

Medlemsstaterne bør udstede tilladelser til MCA-tjenester efter de principper, der opstilles i denne henstilling. Bestemmelserne i henstillingen bør ikke hindre, at de bedste mulige sikkerhedsvilkår opretholdes.

Medlemsstaterne bør ikke kræve, at der indhentes yderligere tilladelse til drift af MCA-tjenester over deres område i fly, der er registreret i andre medlemsstater i overensstemmelse med de vilkår, der er vedtaget i medfør af punkt 4.

MCA-tjenester i fly, der er registreret uden for Fællesskabet, bør også fritages for krav om tilladelse i Fællesskabet, forudsat at de opfylder de betingelser, der er vedtaget i medfør af punkt 4 og registreret i overensstemmelse med de relevante ITU-regler.

- 4) Medlemsstaterne bør kun udstede tilladelse til MCA-tjenester, der opfylder de tekniske betingelser, som er fastlagt i beslutning 2008/294/EF.

- 5) Medlemsstaterne bør overveje at lade udbud af MCA-tjenester i fly, der er registreret under deres jurisdiktion, være omfattet af generelle tilladelser.

Hvor brug af frekvenser til drift af MCA-tjenester gøres betinget af individuelle tilladelser, bør medlemsstaterne jævnligt tage behovet for sådanne individuelle tilladelser op til fornyet overvejelse i lyset af de høstede erfaringer; målet bør være at indarbejde de betingelser, der er knyttet til disse tilladelser, i en generel tilladelse.

I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne sikre, at MCA-tjenester og jordbaserede elektroniske mobilkommunikationstjenester inden for samme frekvensbånd drives i henhold til særskilte tilladelser.

- 6) Medlemsstaterne bør hurtigst muligt underrette Kommissionen og hinanden om, hvilke MCA-tjenester de har godkendt til drift i fly, der er registreret under deres jurisdiktion, samt om anmodninger om tilladelse til drift i deres nationale luftrum af MCA-tjenester i fly, der er registreret uden for EU.

Hvor det er nødvendigt, bør medlemsstaterne bede operatører af MCA-tjenester forelægge de oplysninger, der er brug for til det formål, som er anført i foregående afsnit.

- 7) Medlemsstaterne bør samarbejde aktivt, konstruktivt og i en solidarisk ånd og benytte de eksisterende ITU-procedurer, hvor det er hensigtsmæssigt, til at løse eventuelle problemer med skadelig interferens, der menes forårsaget af driften af MCA-tjenester.

I tilfælde af problemer med skadelig interferens, der menes forårsaget af MCA-tjenester, som er godkendt i en anden medlemsstat, bør medlemsstaterne straks underrette den medlemsstat, der er ansvarlig for godkendelsen af den pågældende MCA-tjeneste, samt Kommissionen. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør Kommissionen underrette Kommunikationsudvalget og Frekvensudvalget om ovennævnte problemer med henblik på at finde en løsning.

Medlemsstater, der har udstedt tilladelse til MCA-tjenester, som mistænkes for at forårsage skadelig interferens med tjenester på en anden medlemsstats område, bør omgående gribe ind og løse problemet.

-
- 8) Medlemsstaterne bør nøje følge brugen af frekvenser til MCA-tjenester, særlig hvad angår faktiske eller potentielle tilfælde af skadelig interferens, og de bør indberette deres konklusioner til Kommissionen med sigte på rettidig nyvurdering af denne henstilling, hvor det er nødvendigt.
- 9) Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. april 2008.

På Kommissionens vegne
Viviane REDING
Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 283/2008 af 27. marts 2008 om erstatning af bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 673/2005 om indførelse af tillægstold på importen af visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater

(Den Europæiske Unions Tidende L 86 af 28. marts 2008)

Side 20, bilaget læses således:

»BILAG

»BILAG I

Produkter, der er omfattet af tillægstold, identificeres ved den ottecifrede KN-kode. Beskrivelsen af produkter, som tariferes under disse koder, findes i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 493/2005⁽²⁾.

4820 10 90	6203 43 90
4820 50 00	0710 40 00
4820 90 00	9003 19 30
4820 30 00	8705 10 00
4820 10 50	6301 40 10
6204 63 11	6301 30 10
6204 69 18	6301 30 90
6204 63 90	6301 40 90
6104 63 00	4818 50 00
6203 43 11	9009 11 00
6103 43 00	9009 12 00
6204 63 18	8467 21 99
6203 43 19	4803 00 31
6204 69 90	4818 30 00

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 82 af 31.3.2005, s. 1. «
